

> הבלוג של shahf11

11 באוגוסט 2009, 16:12

החיים זה לא הכל... המשמעות שלהם חשובה יותר.

רובן היקר

פורסם ב30 ביולי 2009, 18:12 [בכללי](#)

הכרנו דרך הבלוג. אתה עם הסרטן שלך. ואני עם שלי. (אין כמו סרטן טוב לקרב לבבות).
בהערצה ובהערכה ראיתי את המאבק שלך במחלה. את הנחישות שלך לנצח ולהבריא. הלכת על כל הקופה. לא סיפק אותך להאריך את החיים. רצית להחלים. רצית לנצח!!!
שוחחנו בטלפון ואתה סיפרת לי שאתה רואה את הצלחת הלחימה דרך שלושה שלבים. (במלחמה כמו במלחמה).
שינוי תזונה, רוחניות וספורט. החלטתי לאמץ לי את הדרכים שלך. ובהשראתך נרשמתי לסדנאת תקשור ומדיטציה.
עם האוכל לא ממש הצלחתי. ולמשך כמה חודשים אף עסקתי ביוגה. ניסיתי לשכנע אותך לא לעזוב את הכימותרפיה. ולשלב אותה בדרך שבחרת. אבל אתה לא היית מוכן לסבול ממנה. וגם לא רצית לשמוע או לקרא דברים בטובתה.
פעם אחת כששוחחנו אמרת לי שאתה שוב שוקל לסיים את הכימותרפיה. אמרת שאתה עייף שאין לך ממש כח להתמיד עם המיציגים והמאכלים המיוחדים. סיפרת על הגרורה שלך בעמוד השידרה שהפט סיטי הראה שנעצרה.
בחרת לנסוע לדנמרק. לעבור טיפול לא קונבנציונלי.
הכל קרה כל כך מהר. נסעת לשלושה שבועות. ואני החזקתי לך את כל האצבעות בתקווה שבאמת יתרחשו ניסים. ועם האמונה הרבה שלך בהם הם יתרחשו בגדול.
כתבתי לך מייל על הפט-סי טי שלי ועד כמה אני מפחדת מתוצאותיו.
כתבת שאתה לא מרגיש טוב. עייף וכואב. ושלצערך אתה לא יכול לעודד אותי.
הרגשתי שהסיפור שלך קרוב לסימו.
הרגשתי את רוח הקרב שלך שוככת בבת אחת.
הרגשתי שאני מחכה עכשיו לשני דברים. תוצאות הבדיקות שלי ורשומה בבלוג שלך.
היום תשעה באב קרו שני דברים משמעותיים. אני קיבלתי את תוצאות הפט בדואר. ומאוחר יותר את הידיעה המרה על מותך בטרם עת מן המחלה. המחלה הארוה.
מוקדם יותר נפרדתי מחברי הבלוגיה. כי הרגשתי צורך לסגור מעגל. ועכשיו אני נפרדת ממך. שלום לך חבר. הנחמה היחידה היא שאתה כבר אינך סובל.

>> [לרשומה הקודמת](#)[הוספת תגובה | חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...](#)